

POST VOOR SPEELPLEINWERKERS *Driemaandelijke publicatie - september 2020*

Vlaamse Dienst Speelpleinwerk (VDS) vzw
Lange Ridderstraat 22 - 2800 Mechelen

VU: Bert Breugelmans
P/706226

PB- PP
BELGIE(N) - BELGIQUE
Afgiftekantoor Mechelen

Pit

N 19

KINDEREN UIT BUURGEMEENTEN

SPELEN BIJ
DE BUREN

MAGAZINE VAN DE VLAAMSE DIENST SPEELPLEINWERK

BETER EEN GOEDE BUUR...

tekst: Daisy Hoste - Lokaal ondersteuner West-Vlaanderen

Speelpleinwerking anno 2020. Wie of wat maakt speelpleinwerk lokaal sterk? Wat hebben jongeren en jeugddiensten nog te zeggen? Wie denkt en bouwt er mee? Wie bestlist wat? Welke invloed heeft het lokaal bestuur en op basis waarvan nemen ze hun beslissingen?

Ik merk dat lokale besturen steeds meer beslissingen nemen op basis van hun eigen idee op speelpleinwerking. Gevoed door een mentaliteit van 'eigen volk eerst' worden speelpleinwerkingen georganiseerd. Speelpleinwerk verliest zijn eigenheid, zijn toegankelijkheid en zijn diversiteit en daartegen zeg ik 'NEE!'.

Ik ga niet akkoord dat kinderen uit buurgemeenten geweigerd worden. Ik ga niet akkoord dat kinderen uit buurgemeenten meer moeten betalen. De Vlaamse Dienst Speelpleinwerk werkt liever drempels weg, dan er extra te creëren.

En net daarom zeg ik overtuigend 'JA!' tegen speelpleinwerkingen die samen met hun animatoren nadenken over de richting die ze uit willen, die nadenken over de laagdrempeligheid van hun werking en die willen inzetten op (speel)kansen voor elk kind en iedere animator; ongeacht gemeente, nationaliteit of het hebben van een beperking. Ik

wil samen nadenken, analyseren, ondersteunen en rond de tafel zitten. Want dat is net de kracht van speelpleinwerk: kinderen kunnen spelen met wie ze willen, waar en wanneer ze willen, zonder zich zorgen te hoeven maken. Ze genieten ten volle van hun vakantie en beleven vrijetijd met vrienden. Counter uitdagingen die op speelpleinwerk afkomen met een kritische blik en een creatieve geest. Stippel samen met de animatoren de toekomst uit. Luister naar de kinderen, de animatoren en de jeugddienst en smeed samen avontuurlijke plannen waarbij iedereen welkom is.

MOGEN STEDEN EN GEMEENTEN EIGENLIJK WEL ONDERSCHIED MAKEN OP BASIS VAN WOONPLAATS?

tekst: Wim Rasschaert | Advocaat lokale besturen

"In de antidiscriminatiewet van 2007 staan een aantal vormen van discriminatie zoals leeftijd, geloof, handicap, seksuele geaardheid... Discriminatie op basis van woonplaats staat daarin niet vermeld.

Met andere woorden, steden of gemeentes die een verschil in tarief aanrekenen voor kinderen binnen en buiten de gemeentegrenzen, zijn niet in strijd met de wet. Ook voor de rechtspraak is het geoorloofd een verschil te maken omdat ouders van kinde-

ren die in de gemeente wonen, via hun gemeentebelasting al een bijdrage doen. Verschillen in tarieven vinden we bijvoorbeeld ook al bij het gebruik van sportinfrastructuur zoals sporthallen en zwembaden."

SPELEN BIJ DE BUREN

We kunnen ons afvragen waarom steden en gemeenten vandaag kiezen om een onderscheid te maken tussen inwoners van de eigen gemeente en inwoners van buurgemeenten. Enkele jaren geleden was hier immers amper sprake van. Wat zorgt ervoor dat kinderen plots niet meer welkom zijn op het speelplein van een gemeente of meer moeten betalen? Wat zijn de beweegredenen van gemeentes om hiervoor te kiezen? En kan het ook anders?

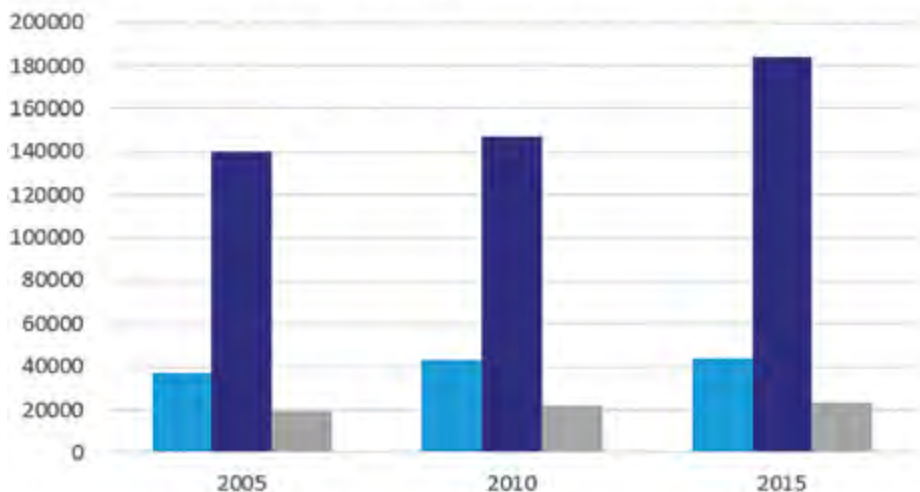
Uit de vijfjaarlijkse speelpleinenquête van 2010 blijkt dat 87% van de speelpleinorganisatoren dezelfde prijs hanteert voor kinderen uit de eigen gemeente en andere gemeenten. 11% vroeg een meerprijs. 3% weigerde kinderen uit andere gemeenten. De enquête van 2015 toonde een stijgende trend: 24% vroeg een meerprijs. Het aantal gemeenten dat kinderen weigerde bleef gelijk. Corona gooit dit jaar roet in het eten van onze 5-jaarlijkse speelpleinenquête. We stellen de enquête uit naar 2021, maar deden een kleine bevraging bij speelpleinen in het kader van corona. Bijna 4% van de speelpleinen dat deelnam, gaf aan dat kinderen uit buurgemeenten niet welkom waren dit jaar, hoewel ze dat vorig jaar wel nog waren. Een corona-effect of niet? We wachten af, maar vrezen dat deze stijging zich blijft doorzetten.

KEERZIJDE VAN HET SUCCES?

Wanneer we kijken naar de situatie 20 jaar geleden, merken we weinig polemiek rond dit thema. Kinderen zijn op elk speelplein welkom, speelpleinen ondervinden amper problemen om kinderen goed te ontvangen op het speelplein. Speelpleinen worden in die periode steeds populairder en schieten als paddenstoelen uit de grond. Overal in Vlaanderen en Brussel wordt er vrolijk gespeeld.

**"SPEELPLEINWERK IS
SLACHTOFFER VAN HET EIGEN
SUCCES EN WORDT DAARDOOR
MINDER TOEGANKELIJK."**

Evolutie aantal kinderen en animatoren

De laatste decennia merken we dat speelpleinorganisatoren voor **nieuwe uitdagingen** staan. Het aantal (ouders van) kinderen dat kiest voor speelpleinwerk, blijft stijgen. Tegelijkertijd wordt het steeds moeilijker om voldoende animatoren te vinden. Speelpleinwerkingen botsen op de grenzen van hun infrastructuur en draagkracht. Bijkomende

besparingen vragen maatregelen. Maatschappelijke thema's (bv. uitbreiden opvangvraag, en recent corona) dwingen organisatoren tot bijkomende keuzes.

Al deze factoren zorgen ervoor dat meer en meer speelpleinwerkingen de **limiet van vraag en aanbod** hebben bereikt. Ze wor-

den het slachtoffer van hun eigen succes. Wanneer ze niet meteen een oplossing vinden om deze factoren aan te pakken, kiezen sommige speelpleinorganisatoren voor een inschrijfstop, een hoger tarief voor niet-inwoners... om de situatie de baas te kunnen. Een logisch gevolg, we tonen begrip, maar streven naar beter. Meer openheid.

OP SPELEN ZOULDEN GEEN GRENZEN MOGEN STAAN

De Vlaamse Dienst Speelpleinwerk streeft immers naar **toegankelijkheid**, dat is **eigen aan speelpleinwerk** als jeugdwerkmethodiek. Van alle jeugdwerkvormen in Vlaanderen slaagt speelpleinwerk er het best in de diversiteit van de samenleving te weerspiegelen: van kleuters tot tieners, van kinderen met een beperking tot kinderen in kansarmoede. Daar zijn we fier op. Het weigeren van kinderen of het vragen van een meerprijs voor kinderen uit buurgemeenten creëert een drempel voor een bepaald deel van de bevolking, terwijl op

spelen geen grenzen zouden mogen staan.

Alle praktische, organisatorische of politieke bedenkingen waarom die drempel er wel zou moeten zijn, zijn ondergeschikt aan het feit dat er voor elk kind zoveel mogelijk speelkansen moeten zijn. De grote opdracht voor speelpleinen ligt dus in het zoeken naar en **het vinden van oplossingen** om de uitdagingen van vandaag aan te gaan zonder extra drempels te creëren of beter nog bestaande drempels (opnieuw) weg te werken. Om over de grenzen heen, vanuit

een solidair standpunt, een **klantgericht aanbod** op te zetten **waarbij kinderen (en hun ouders) centraal staan**.

TOEGANKELIJKHEID

Toegankelijkheid is een algemeen begrip, het is niet enkel gericht op het 'drempelvrij' maken voor bijzondere doelgroepen, maar komt iedereen ten goede. Toegankelijkheid gaat over het kwalitatief versterken van het ganse speelplein.

www.speelplein.net/toegankelijkheid

NIET WELKOM

Vandaag zijn er enkele steden en gemeenten die kinderen uit buurgemeenten weigeren. Dat is bijzonder jammer. **Vanuit het perspectief van kinderen is dat nauwelijks te vatten**. Het introduceren van een verbod voor inwoners van buurgemeenten zorgt voor statische en te betrouwen afbakeningen en discussies:

- Wat met ouders die werken in de buurgemeente en hun kind graag vlakbij het werk naar het speelplein willen brengen?

- Wat met kinderen van gescheiden ouders waarvan de ene ouder wel in de gemeente woont en de andere niet. Is het kind de ene week wél welkom en de andere week niet?

- Wat met mensen die vlak over de gemeentegrens wonen?

- Wat met kinderen die geen speelplein in hun eigen gemeente hebben, maar wel graag naar het speelplein willen komen in hun buurgemeente?

- Wat met kinderen die school lopen in de buurgemeente en met klasgenoten willen spelen?

- Wat met neefjes, nichtjes, vriendjes die blijven logeren in de vakantie. Mogen zij niet mee naar het speelplein waar ze zo naar uitkeken?

- Wat met kinderen met een beperking wiens eigen gemeente geen inclusief speelplein organiseert. Zijn zij niet welkom op de inclusieve werking van de buurgemeente?

DE VOORRANGSREGEL

Sommige speelpleinwerkingen hanteren de voorrangsregel. Dat is vaak het geval **bij een beperkt aantal plaatsen** op de speelpleinwerking. Kinderen uit de eigen gemeente krijgen

voorrang. Vaak kunnen ze in dat geval vroeger, al dan niet goedkoper, inschrijven. De overschot aan plaatsen wordt dan (op een later tijdstip) vacant geplaatst voor kinderen uit andere ge-

meenten. Een aantal van eerder aangehaalde bedenkingen (cfr. niet welkom) kan je ook luidop herhalen bij deze maatregel.

HALLO, PRIJSVERSCHIL!

Gelukkig zijn er slechts een handvol speelpleinwerkingen die kinderen uit buurgemeenten weigeren of de voorrangsregel toepassen. 1 op 4 organisatoren daarentegen laat kinderen uit buurgemeenten een meerprijs betalen. Hoe verantwoorden ze die keuze?

1 Gemeentebesturen gebruiken de middelen die inwoners aan hun gemeente betalen via de **gemeentebelasting** om (een deel van) de speelpleinwerking te financieren. Vanuit het principe dienstverlening leggen ze per kind een deel bij vanuit de gemeente waardoor de kostprijs voor ouders beperkt blijft. Het is volgens hen logisch dat ze het geld van hun inwoners gebruiken voor hun eigen inwoners. Kinderen uit andere gemeenten kunnen wel deelnemen, maar dan willen ze wel dat hun ouders de volledige kosten betalen van een dagje speelplein.

2 Andere besturen **trekken de lijn met andere domeinen door**. Bijvoorbeeld bij sport (bv. zwembad) en cultuur maken ze

nu eenmaal ook een verschil in tarieven, dus voor speelpleinwerking doen we dat ook.

3 Anderen **gluren bij de buren** en maken voornamelijk een prijsverschil omdat andere gemeentes in de buurt ook een prijsverschil maken: “zij vragen meer voor onze inwoners, dan vragen wij ook meer voor hun inwoners”.

Deze argumenten worden vaak bovengehaald door speelpleinorganisatoren om het prijsverschil als beleidskeuze te rechtvaardigen. Het kan absoluut een bewuste keuze zijn, maar helaas zijn het soms ook non-argumenten. Vaak zijn deze argumenten eerder een gevolg dan wel de oorzaak van het verschil in tarieven. In realiteit gaat om een capaciteitstekort en botsen deze besturen op een limiet qua aantal kinderen, tekort aan begeleiders en locatiemogelijkheden. Echter is het eenvoudiger om kinderen te weigeren, voorrang in te bouwen of een prijsverschil op te leggen, dan te investeren

in extra ondersteuning, middelen en infrastructuur. Het kan een beleidskeuze zijn die op korte termijn resultaat oplevert, maar de **eigenlijke uitdaging bestaat erin om drempels (opnieuw) weg te werken**. Dat vraagt een **doordachte aanpak op lange termijn**, een langdurig engagement.

BREAK EVEN?

Gluren bij de buren kan er ook voor zorgen dat er **geén** prijsverschil komt: kinderen uit buurgemeenten kunnen naar een speelplein in de gemeente komen en omgekeerd. Hierdoor komen gemeenten soms op een break-even situatie uit, waardoor er geen noodzaak is om nog financieel onderscheid te maken. Sommige gemeenten organiseren daarom overleg tussen de verschillende buurgemeenten om samen solidair te zijn en de prijzen op elkaar af te stemmen.

VVSG AAN HET WOORD

Chris Peeters | VVSG
(Vereniging van Vlaamse
Steden en Gemeenten)

Meer dan ooit vertrouwen de andere bestuurlijke niveaus in België belangrijke opdrachten toe aan het lokaal bestuur. Zij kunnen de noden van burgers, verenigingen en ondernemers best inschatten. De VVSG is al jaren pleitbezorger voor deze ontwikkelingen. Als je 300 lokale besturen keuzes laat maken op basis van hun situatie is het logisch dat er verschillende uitkomsten opduiken. Er zijn dan ook geen twee identieke beginsituaties. De samenstelling van de bevolking verschilt. We praten over een landelijk gebied of hebben het over een centrumstad. Historische keuzes zorgden voor een warme connectie met het middenveld of net niet. De gemeente weet van aanpakken en heeft geïnvesteerd in een sterke ploeg medewerkers. Allerlei omgevingsfactoren kleuren de mogelijkheden: een recente fabriekssluiting, een nieuwe sociale woonwijk... Net zoals in een gezin kan ook een gemeente dezelfde euro's maar één keer uitgeven.

Aan elke dienstverlening hangt een prijskaartje dat tot stand

komt op basis van specifieke keuzes: investeren uit het eigen gemeentelijk budget, kosten doorrekenen aan de burger via bijdragen al dan niet in diverse tariefformules of morrelen aan de toegankelijkheid door criteria te formuleren die hier op inspelen. De VVSG zal nooit oordelen over de concrete keuzes die een bestuur maakt.

Een speelpleinaanbod voorzien op het gemeentelijk grondgebied is ongetwijfeld een waardevolle keuze die inspeelt op een concrete behoefte van de jongste

geen speelpleinwerking, maar ik als kind kan die beleidskeuze moeilijk beïnvloeden, toch? De toegankelijkheid inperken omwille van budgettaire redenen staat haaks op die keuzevrijheid en dus op kindvriendelijk beleid.

De Vlaamse overheid is niet blind voor dit thema. Het nieuwe decreet dat de afstemming tussen buitenschoolse opvang en vrijetijdsaanbod zal gaan stimuleren verdeelt de middelen op basis van de kinderen die in de gemeente wonen en voegt daar de indicator 'in de gemeente school

**"DE TOEGANKELIJKHEID INPERKEN OMWILLE
VAN BUDGETTAIRE REDENEN STAAT HAAKS
OP KINDVRIENDELIJK BELEID."**

burgers en hun ouders, maar ook op de noden van een maatschappij waarin heel wat aandacht gaat naar de werkzaamheidsgraad van de bevolking. Vanuit een keuze voor kinderrechten en kindvriendelijkheid is een pleidooi voor een kwalitatief speelpleinaanbod zeker te verantwoorden. Vanuit het perspectief van kinderen is de keuzevrijheid om te kunnen aansluiten bij hun favoriete speelplein ook een kinderrecht. Misschien loop ik school in de buurgemeente en bezoeken de vriendjes van mijn klas daar het speelplein. Of mijn gemeente organiseert

lopen' aan toe. Vlaanderen motiveert deze indicator vanuit het inzicht dat de aanwezigheid van grote groepen schoolgaande kinderen op het gemeentelijk grondgebied ook vereist dat er bij het uittekenen van een buitenschools opvang- en vrijetijdsaanbod ook oog is voor deze doelgroep. Het toevoegen van deze indicator is ook voor de VVSG een belangrijk gegeven om tot een mooi uitgebalanceerd aanbod te komen. De cruciale vraag blijft wel of de middelen om op dit vlak verschil te maken vanuit Vlaanderen zullen volgen.

Speelpleinwerk slaagt erin de diversiteit van de samenleving te weerspiegelen: van kleuters tot tieners, van kinderen met een beperking tot kinderen in kansarmoede. Daar zijn we fier op. Het weigeren van kinderen of het vragen van een meerprijs voor kinderen uit buurgemeenten creëert een drempel, terwijl op spelen geen grenzen zouden mogen staan.

Alle praktische, organisatorische of politieke bedenkingen waarom die drempel er wel zou moeten zijn, zijn ondergeschikt aan ons streven naar meer en betere speelkansen voor ieder kind.

De grote opdracht voor speelpleinen ligt dus in het zoeken naar en het vinden van oplossingen om de uitdagingen van vandaag aan te gaan zonder extra drempels te creëren of beter nog bestaande drempels (opnieuw) weg te werken.

We gaan samen met jullie de uitdaging aan.

OP SPEELPLEIN MAG IK NIET BIJNEN GEEN GELD

IK WIL GRAAG NAAR HET SPEELPLEIN,
MAAR HIER OP HET SPEELPLEIN MAG IK NIET BIJNEN
MET MIJN ROLSTOEL OMDAT ZE MIJ NIET GOED KUNNEN HELPEN.
IN DE GEMEENTE HIERNAAST MOGEN KINDJES MET EEN ROLSTOEL
WEL KOMEN, MAAR IK WOON DAAR NIET,
DUS IK MAG NIET.

SPEELPLEIN JOKKEBROK VZW BREDENE:

● Onlangs koos één van onze buurgemeenten ervoor om enkel nog kinderen van inwoners en tweeverdielers toe te laten op hun speelplein. Hierdoor kwam het

thema ook bij ons op de agenda en staken we de koppen bij elkaar. Uiteindelijk zijn we ervoor om hier niet in mee te gaan. Op ons speelplein is iedereen welkom en

willen we geen onderscheid maken in tarieven. Elk kind verdient evenveel speelkansen!"

LISA VAN SPEELPLEIN OLEN:

● Toen we een tiental jaren geleden onze deelnameprijs verhoogden naar 5 euro gebeurde dit in overleg met de animatorengroep en kadeerde dit in een volledige hervorming van het speelplein. Onze prijs was gemiddeld gezien aan de hoge kant, maar voor iedereen, ook Niet-Olenars dezelfde. Dat is

eerlijk, en gewoon ook gemakkelijk aan te rekenen! Recent overwogen we tot een eenzijdige prijssetting te komen binnen het intergemeentelijk samenwerkingsverband Neteland. Voor Olen zou de prijs voor een speelpleindag hierdoor licht stijgen. Ook dit voorstel werd voor advies aan de vrijwilligers van de kern-

groep van de animatoren voorgelegd. Zij stelden de laagdrempeligheid en toegankelijkheid van het speelplein voorop en adviseerden het voorstel negatief. Het schepcollege is hen hierin gevolgd, wat een blijk van waardering is voor de animatoren."

1 SPEELPLEINEN AAN HET WOORD

NATHALIE VAN SPEELPLEIN SPEGT TEMSE:

● "Voor ons is het eigenlijk heel simpel: wij willen gelijke speelkansen voor iedereen. Volgens de kinderrechten heeft elk kind het recht te spelen en dat vinden wij niet meer dan normaal. Met de corona-

matregelen werkten wij deze zomer voor het eerst (en hopelijk voor het laatste) met inschrijvingen, waardoor we helaas een pak minder kinderen konden toelaten. Heel even hebben we hiervoor

wel een voorrangsprijs toegepast: inwoners van Temse kregen, om in te schrijven, een paar dagen voorrang op niet-inwoners. Maar van een prijsverschil was ook nu geen sprake!"

NICK VAN SPEELPLEIN WOLLEBOS TURNHOUT:

● "Omdat we mede vanuit een jeugdvrijzinswerk-insteek vertrekken, is het gelijk houden van de prijs heel vanzelfsprekend voor ons. Dat zit echt in ons speelplein-DNA. We willen

op elk vlak inzetten op toegankelijkheid en laagdrempeligheid! Onze uitpas is hier dan ook getuige in verschillende gemeentes naast Turnhout. Ook tijdens het jaar bereiken we veel jongeren

uit buurgemeenten die in Turnhout naar school gaan. Logisch toch dat ze tijdens de zomer ook willen komen? Iedereen is welkom op Wollebos."

STEFAN VAN SPEELPLEIN KALMTHOUT:

● "Afgelopen belandt dit thema wel op tafel, ja. Zeker inzake onze inclusiewerking, daarvan komen bijna 80% van de kindjes uit andere gemeenten. Maar voordat we daar aan de deelnameprijs zouden gaan sleutelen, bekijken we

altijd eerst andere opties. We doen dit ook heel bewust in overleg met onze buurgemeenten. We willen ten alle tijden een sneeuwbal effect vermijden, waarbij iedereen z'n tarieven de lucht ingaan. Samen staan we sterk door ons weder-

zijds vertrouwen en onze solidariteit, ongeacht de politieke kleur! Goede buren maken goede vrienden. Bovendien zou het meer moeite kosten om een apart systeem te handhaven, dan dat het effectief financieel iets zou opleveren."

DRIES VAN SPEELPLEIN KRIEBELPLEZIER OOSTERZELE:

● "De reden waarom er gekozen is om geen prijsverschil aan te rekenen tussen een inwoner en een niet-inwoner in Oosterzele is vooral vanuit het standpunt van het kind. In onze visie maakt het niet uit waar een kind woonachtig is: als ze graag bij ons naar het speelplein komen, dan

moet dat kunnen zonder dat daar een financieel plaatje bij komt kijken. Ook vinden we dit gemakkelijk met gescheiden ouders: wat als het kind staat gedomicilieerd bij de mama in Merelbeke, maar als het bij de papa is die in Oosterzele woont, het kind naar het speelplein wil sturen. Reken je

dan een prijsverschil aan of niet? Vanuit de burgers, gemeenteraad of college zijn hier nog geen "zware discussies" rond geweest. Soms wordt de visie wel eens uitgeleefd als er een nieuwe schepen is maar die begrijpen de redenering en volgen die ook altijd toe hertoe."

YENS VAN SPEELPLEIN BEGIJNENBORRE DILBECK:

● "Op ons speelplein in Dilbeek kunnen we maar 150 plaatsen aanbieden, dat is de maximum capaciteit van onze locatie. Er zijn echter meer dan 150 kinderen die dagelijks naar het speelplein willen komen. We willen er

voor zorgen dat kinderen uit Dilbeek zeker naar het speelplein kunnen komen. Daarom hanteren we een meerprijs voor kinderen buiten de gemeente. Op de rest van het jeugd aanbod in onze gemeente hanteren we geen

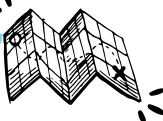
meerprijs. Voor die activiteiten zijn we immers minder gebonden aan de maximum capaciteit van de locatie: het zijn kleinere activiteiten met minder deelnemers, ze gaan door op een andere locatie..."

IK MAG NIET NAAR HET SPEELPLEIN
VLAKBIJ MIJN SCHOOL, MAAR AL MIJN
VRIENDJES UIT DE KLAS MOGEN
DAAR WEL NAAR TOE.

EN STAAN RENZEN

2

BRENG JE SPEELPLEIN IN KAART

OPGELET

bij deze denkoefening gaan we uit van een normaal jaar. Uitzonderlijke situaties - zoals corona - mogen geen alibi zijn om aanpassingen aan de toegankelijkheid te bestendigen. Na corona moeten speelpleinen opnieuw bewust voor openheid kiezen!

A

"WE HEBBEN HET EXTRA GELD DAT WE VRAGEN NO- DIG OM ONZE WERKING GOED TE DOEN DRAAIEN."

HERBEKIJK DE FINANCIËN:

- Maak een overzicht van de inkomsten en uitgaven van je werking.
- Bekijk dit overzicht en ga na of alles in balans is.
- Vraag jezelf af: is een meerprijs de bepalende, financiële factor in dit overzicht?
- Ga het gesprek aan met de buurgemeenten: maak afspraken rond tarieven. Hoe beter je intergemeentelijk samenwerkt, hoe kleiner de noodzaak om prijsverschillen te maken.
- Ga het gesprek aan met de gemeente.
- Stel jezelf de vraag: kunnen we de rekening ook op andere manieren doen klappen?
- Durf (het gebrek aan) een financiële visie van de gemeente in vraag stellen.

B

"ONZE INWONERS MOETEN OOK MEER BETALEN BIJ DE BUURGEMEENTEN, DUS WIJ DOEN HETZELFDE."

GLUUR EENS BIJ JE BUREN, HOE VERLOOPT HET IN DE BUURGEMEENTEN?

- Bevraag de buurgemeenten: hoeveel kinderen ontvangen zij uit onze gemeente en hoeveel ontvangen wij er van hen? Hoe regelen zij alles financieel? Rekenen ze een meerprijs aan of zijn kinderen uit buurgemeenten wel/niet toegelaten?
- Kijk verder dan de cijfers: ga na waarom ze dingen zo doen: handelen ze uit gewoonte, is het een bewuste keuze...?
- Maak de cijfers tastbaar en overzichtelijk, in tabellen en grafieken.
- Durf zelf ook nadenken vanuit andere invalshoeken, niet alleen vanuit de financiën. Hoe willen we ons als gemeente en speelplein positioneren in dit vraagstuk? Wat is onze visie hierop?
- Hou rekening met alle omstandigheden: de grenzen van een gemeente vallen niet altijd samen met sociaalgeografische grenzen. Ook familiebanden en vriendschappen bestaan over de gemeentegrenzen heen.
- Probeer af te stemmen in een regio-overleg en streef naar een gezamenlijke aanpak.
- Bekijk cijfers steeds genuanceerd: Zijn de prijzen voor een hele dag of een halve dag? Zijn er kortingen? Zijn maaltijden en busvervoer inbegrepen? Is het vieruurtje inclusief? Als je alle nuances meeneemt, vormen dergelijke cijfers een stevige basis om het gesprek te openen en op beleidsniveau te overtuigen.

ALS IK EEN WEEK BIJ MIJN PAPA WOON,
MAG IK NAAR HET SPEELPLEIN, MAAR IN
DE WEEK DAT IK BIJ MAMA BEN, MAG
IK PLOTS NIET MEER GAN.

C

"WE HEBBEN NIET GENOEG PLAATS OP ONS SPEELPLEIN OM IEDEREEN TOE TE LATEN."

HERBEKIJK POTENTIËLE LOCATIES IN DE BUURT/GEMEENTE:

Om goed te spelen heb je een speelinfrastructuur nodig waar dit mogelijk is én toegelaten wordt. Sommige speelpleinen zitten al jaar en dag in hetzelfde gebouw, anderen verhuizen om de zoveel tijd naar een nieuwe locatie. Hoe dan ook, zet dit thema regelmatig op de agenda en probeer infrastructuur niet te zien als een saal thema. Het binnen- en buitenterrein van een speelplein zijn immers een sterke basis om een plezant speelaanbod uit te bouwen én een bron van heel wat speelkansen! Uitdagende speelmogelijkheden zijn vaak het resultaat van een doordacht proces. Zoek naar mogelijkheden die binnen je bereik liggen, maar durf ook nadenken op langere termijn. Wat vandaag nog niet mogelijk is, is dat misschien wel binnen enkele jaren? Werk daar naartoe.

- Onderzoek bestaande én nieuwe, mogelijke speellocaties binnen je gemeente.
- Contacteer locaties die je in het verleden reeds overwogen hebt, maar waar het toen niet mogelijk was om te spelen en stel hen opnieuw de vraag. Misschien is het vandaag wel mogelijk.
- Zet samenwerkingsverbanden op met partners om een locatie te delen en zo meer plaats te creëren om te spelen.
- Zet een eigen, vaste speelpleinlocatie op de agenda. Ooit komt die er!

D "WE HEBBEN NIET GENOEG ANIMATOREN, DUS WE KUNNEN OOK MINDER KINDEREN TOELATEN, DAAROM MOETEN WE HIER KEUZES IN MAKEN."

HERBEKIJK DE ANIMATORENWERKING EN DE JAARWERKING:

Een tekort aan animatoren zorgt er vaak voor dat speelpleinen plots minder kinderen zullen toelaten, omdat ze een goede begeleiding willen blijven garanderen. Maar zou het niet beter zijn dat er steeds voldoende animatoren zijn, zodat je nooit kinderen naar huis hoeft te sturen? Invester in animatoren. Maak werk van een goede werving en

zorg dat je een doordacht beleid hebt.

Een goed wervingsbeleid en geslagde wervingsacties spelen steeds in op 3 motieven: persoonlijke, sociale en ideële. Spreek jongeren dus op verschillende manieren aan. Gebruik het netwerk van de ploeg zelf.

Invester op langere termijn in animatoren. Zorg dat je een doordacht en motiverend animatorenbeleid uitwerkt om animatoren te behouden. Begeleid hen tijdens hun speelplein carrière. Goed ondersteunde animatoren kunnen niet alleen meer aan, maar zullen ook langer op het speelplein actief blijven.

www.speelplein.net/wervan

www.speelplein.net/behouden

MIJN NEEFJES RIJMEN SLAPEN
DEZE VAKANTIE. IK WIL SAMEN MET
HEN NAAR HET SPEELPLEIN, MAAR ZIJ
MOGEN NIET BINNEN.

VDS
vlaamse dienst
speelpleinwerk

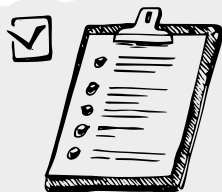
herwerkte
versie

DNA 22: WAW- ACTIVITEITEN OP HET SPEELPLEIN!

Iedere animator of kind op het speelplein herinnert zich wel een speelmoment dat zo memorabel is dat je het blijft navertellen. Weet je nog ... “Die schuimmachine die we zelf maakten ...” of “Toen Jos

twee dagen later nog blauw zag van het toverdrankje...” In deze herwerkte DNA-brochure lees je hoe je de tofste activiteiten op het speelplein kan verzinnen, voorbereiden en uitvoeren. Inclusief 30 WAW-activiteiten als voorbeeld!

[www.speelplein.net/
brochures](http://www.speelplein.net/brochures)

12 OKT. 2020 DEADLINE AUDIT EN PROCESBE- GELEIDING

Zin om eens stevig rond een bepaald thema te werken of je eigen speelplein onder de loep te nemen? Dat kan! VDS neemt jullie met plezier mee in enkele veranderingsprocessen. Vraag je procesbegeleiding of audit aan bij je lokaal ondersteuner vóór 12 oktober!

[www.speelplein.net/
auditofprocesbegeleiding](http://www.speelplein.net/auditofprocesbegeleiding)

23 T.E.M. 25/10/2020 IN AALST VERDIEPINGSWEEKEND ALL INCLUSIVE

Het weekend vol vormingen die de inclusieve praktijk op je speelplein versterken. Je stelt zelf je vormingsaanbod samen en kiest uit verschillende sessies over kinderen en jongeren met een beperking of over maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren. Er is ook ruimte voor uitwisseling. Gericht op animatoren of hoofdanimatoren.

[www.speelplein.net/
verdiepingsweekends](http://www.speelplein.net/verdiepingsweekends)

9 T.E.M. 11/10/2020 IN ESSEN VERDIEPINGSWEEKEND SOS BOEFJES & BEN- GELS

Leer alles over storend gedrag en moeilijke situaties op het speelplein. Laatste plaatsen. Schrijf je in.

[www.speelplein.net/
sosboefjesenbengels](http://www.speelplein.net/sosboefjesenbengels)

REGIO-AANBOD

Het (regionale) aanbod aan vorming, studiedagen en trefmomenten vind je op:

www.speelplein.net/kalender